

Vsak začetek je težak

Človek se rodi z željo po znanju. Ta ga vodi skozi različne preizkušnje. Nekatere so lažje, druge težje, vsaka izmed njih pa pusti nek pečat v življenju posameznika. Pot do izobrazbe je niz začetkov brez konca. V osnovni šoli se 8 oz. 9 let trudiš, da bi prišel do opevanega najvišjega razreda, ko postaneš glavni na šoli. Pa vendar, čez 2 meseca po končanem osnovnem šolanju se vse spremeni in spet si najmlajši. Spet stremiš k vrhu.

Matura. Strah in trepet. Ko jo opraviš, se počutiš vseмогоčnega, vsevednega, vendar si spet na začetku. Vstopaš skozi vrata velike fakultete nevedoč kaj se ti bo v naslednjih letih zgodilo. Občuduješ jo, a hkrati te navdaja z grozo in strahom.

Preskok iz srednje šole na fakulteto je velik. Po dvanajstih letih nadzora padeš v roke samemu sebi in lastni volji. Včasih si lahko sam sebi največji sovražnik. Pa vendar ni vse tako črno, kot se sliši. Navsezadnje si se za študij odločil sam. Po dolgih letih učenja predmetov, ki so ti jih izbrali drugi, si končno postal sam svoj gospodar in se odločil, da se boš posvetil nečesu kar te zanima.

Študij medicine slovi kot eden težjih študijev. Ali je res? Študente 1. letnika smo povprašali s kakšnimi občutki se spopadajo na začetku študija:

Nace

“Prvi semester mi je minil precej hitro. Ves čas se nekaj dogaja, ni počitka. Vedno je nekaj. Vsa pričakovanja so se uresničila, sošolci/sošolke so zelo v redu. Bi mi pa ugajalo imeti kakšen dan počitka, da bi lahko šel še na kakšno zabavo več.

Preskok iz srednje šole je bil kar velik, sploh zato ker nas je večina takih, ki skrbimo sami zase in na polno doživljamo študentsko življenje.

Moram reči, da sem resnično zadovoljen...”

Tina

“Do zdaj je super. Malo natrpano, saj se moramo že veliko učiti, kolokviji so nanizani kar eden za drugim, ampak mislim, da bi to lahko pričakovala.

Sošolci so v redu, nasmejani prihajajo v šolo pa tudi višji letniki so kolegialni. Profesorji so čisto v redu. Snov je pri večini predmetov zanimiva.”

Attila

“Slabo definitivno ni. Niti malo. Nad fakulteto samo nimam pripomb, le zdi se mi, da bi bilo bolje imeti več stika med skupinami.”

Nejc

“Izpostavil bi ogromno količino gradiva, ki se ga je potrebno dobesedno “napiflati”. Ni poudarka na razumeva-

nju, kot bi si nekateri želeli, pač pa je bolj ali manj velik kup podatkov. Skratka, šok zame...”

Blažka

“Glede učenja me je vsekakor šokiral prvi kolokvij pri anatomiji, ker se je bilo potrebno učiti več kot pa za celotno maturo. Čeprav sem vedela da je potrebno v študij medicine vložiti veliko truda, si nisem točno predstavljala količine snovi, ki jo je potrebno preštudirati. Problem na začetku je bil, ker se v gimnaziji nisem rabila veliko učiti, pa sem kljub temu dosegala dobre rezultate. S sošolci se dobro razumem, vendar mislim, da bi se lahko več družili med seboj. Čeprav sem nad izvedbo večine predavanj razočarana, pa mi je snov zanimiva in mi ni žal, da sem se odločila za študij medicine.”

Žan

“S predavanji in naravo snovi sem zadovoljen, saj so dobra osnova za kasnejše klinične predmete. Na fakulteti so me najbolj prevzeli urejeni prostori, najbolj šokirala pa količina učenja. S privajanjem na študentsko življenje nisem imel posebnih težav, saj je okoli mene veliko ljudi ki radi priskočijo na pomoč. Če bi se še enkrat moral odločiti o študiju, bi se odločil enako.”

Jerneja Golub